

τοὺς τρόπους θὰ πρέπει μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου νὰ ἐλαττώσουν τὴν ἀνάγκην δι' εἰδικὴν βοήθειαν πρὸς τὴν γεωργίαν. Αἱ εὐρεῖαι καταβολαὶ ὑπὸ τιμᾶς ἀσφαλείας εἰς χώρας τινὰς ἀντιπροσωπεύουν ἕνα αἰσθητὸν μέρος τῶν κρατικῶν ἐσόδων καὶ οἰαδήποτε μέσα τὰ ὅποια δύνανται νὰ ἐκτρέψουν κυρίως μερικὰς ἐκ τῶν πληρωμῶν τούτων μεταβιβάσεως πρὸς ἐποικοδομητικότερους σκοποὺς φαίνονται νὰ ἀξίζουν σοβαρᾶς μελέτης.

Μία μεγάλης σημασίας ἄποψις δι' ἔρευναν εἶναι ἡ ἔκτασις πρὸς τὴν ὁποίαν τοιαῦτα μέτρα δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶν. Θὰ ἦτο σφάλμα π. χ. νὰ νομιζόμεν ὅτι τὸ στάδιον τῶν περιορίζεται ἀπὸ τὸ ποσὸν τῶν δαπανῶν γενικῶς εἰς τὰς ὁποίας ὑπεβλήθησαν οἱ γεωργοί. Καθὼς ἀφθονώτερα πιστοδότησις ἢ περισσώτερα ἐφόδια φθηνῶν λιπασμάτων διατίθενται, δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐπωφελῶς. Οὐχ ἦτιον, εἰς τὸ πρῶτον παράδειγμα αἱ δυνατότητες θὰ εἶναι ὀλιγώτεραι εἰς τὰς ὀλιγώτερον ἀνεπτυγμένας χώρας, ὅπου τὰ γεωργικὰ εἰσοδήματα εἶναι πολὺ χαμηλὰ καὶ ὅπου τὰ ἐξόδα διὰ προϊόντα ἄτινα χρειάζονται διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ κτήματος, συνήθως ἀντιπροσωπεύουν μικροτέραν μερίδα τῶν ἀκαθαρίστων κερδῶν ἀπὸ τὴν περισσώτερον προοδευτικὴν γεωργίαν. Ἐνα μὴ ἐπιθυμητὸν χαρακτηριστικὸν τῶν γεωργικῶν ἐσόδων εἰς πολλὰς ὑποανάπτους χώρας εἶναι ἡ κακὴ τῶν διανομῆ καὶ μάλιστα περισσώτερον ἀπὸ τὸ χαμηλὸν ἐπίπεδον καὶ ἕνας περισσότερο ὑποσχόμενος τρόπος αὐξήσεως τῶν ἐσόδων τῶν καλλιεργητῶν δυνατόν νὰ εἶναι ἡ διὰ μεθόδων διανομῆς ἐκ νέου μεταξὺ τῶν γαιοκτημόνων δανειστῶν χρημάτων καὶ γεωργῶν. Ὅλαι αἱ μέθοδοι αἱ ἐξετασθεῖσαι εἰς τὸ τμήμα τοῦτο θὰ ἔ-

χουν μερικὴν ἐπίδρασιν εἰς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην καὶ βελτιώσεις εἰς τὴν γεωργικὴν διάρθρωσιν εἶναι δυνατόν νὰ ἀναληφθοῦν μὲ τὸν σκοπὸν τοῦτου εἰδικῶς ὑπ' ὄψιν.

Δὲν θὰ εἶναι πάντοτε δυνατὴ τελεία ἀντικατάστασις τῆς τιμῆς ἀσφαλείας μὲ μέτρα πρὸς ὑποβιβασμὸν τῶν ἐξόδων καὶ προαγωγὴν τῆς παραγωγικότητος ἀφ' οὗ δυνατόν νὰ εἶναι ἀκόμη ἀναγκαῖα ἡ παροχὴ καταφυγῶν κατὰ τῆς ἀσταθείας τῶν τιμῶν, καὶ ἀκόμη ἐπειδὴ εἶναι δυνατόν ὥστε εἰς μερικὰς περιστάσεις ὀλίγα ἀπὸ τὰ ὠφέλη τῆς ἠϋξημένης παραγωγικότητος θὰ ἦτο δυνατόν νὰ προκύβουν διὰ τοὺς γεωργοὺς δι' ὑψηλοτέρων ἐσόδων. Πάλιν ἡ ἔκτασις χρησιμοποίησεως πλαγίων μεθόδων ὑποστηρίξεως ἐσόδων συχνὰ περιορίζεται ἀπὸ διοικητικὰ ζητήματα. Τὸ πρόβλημα εἶναι μᾶλλον ἡ δημιουργία καλλιτέρας ἰσορροπίας μεταξὺ τῶν δύο σκοπῶν. Καὶ μάλιστα, ἐντούτοις, ἐὰν αἱ μέθοδοι ἐλαττώσεως τῶν ἐξόδων παραγωγῆς δύνανται νὰ εἶναι οὐχὶ περισσώτερα ἀπὸ τὰ συμπληρωματικὰ μέσα τῆς ὑποστηρίξεως τῶν γεωργικῶν ἐσόδων, εἶναι δυνατόν νὰ καταστήσουν δυνατὴν τὴν δημιουργίαν οἰοῦδήποτε ἀπαιτουμένου ἐπίπεδου γεωργικοῦ ἐσόδου μὲ χαμηλοτέρας τιμᾶς ὑποστηρίξεως καὶ πιθανῶς μὲ ὀλιγώτερον δαπάνην πρὸς τὸν καταναλωτὴν καὶ τὸν πληρωτὴν φόρων.

Αἱ κυριώτεραι χρησιμοποιούμεναι μέθοδοι εἰς μίαν χώραν ἢ ἄλλην πρὸς αὐξήσιν τῶν γεωργικῶν ἐσόδων ἐμφανίζονται νὰ ἐπιπίπτουν ὑπὸ τὰς ἐπικεφαλίδας τὰς ἀναγραφόμενας κατωτέρω, ἂν καὶ ὁ κατάλογος οὗτος δυνατόν νὰ μὴν εἶναι περιεκτικός. Ἐχωρίσθησαν καθ' ὁμάδας εἰς δύο εὐρεῖς τύπους, συμφώνως πρὸς τὸ ἀποτέλεσμά τῶν εἰς τὰ γεωργικὰ ἐσοδα ἐὰν τοῦτο εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι ὀλιγώτερον ἢ περισσό-